

Castell de Castellcir des de Sant Martí de Centelles(Castell de la Popa)

20 d'abril de 2016

Integrants: Vicenç Catafal, Miquel Maymó, i Josep Roca.

Distància projectada: 13'55 amb altures: 13'80 Km.

Desnivells: 223 m, **Acumulat:** 528m. **Temps:** 4'40 h

Cotxe: 35 km. Josep Roca

Sortim a quarts de vuit de Llerona i decidim canviar la sortida, ja que la prevista a Rupit era una novetat i el guia que la portava no ha pogut venir. Decidim anar al castell de Castellcir o popularment anomenat castell de la Popa.

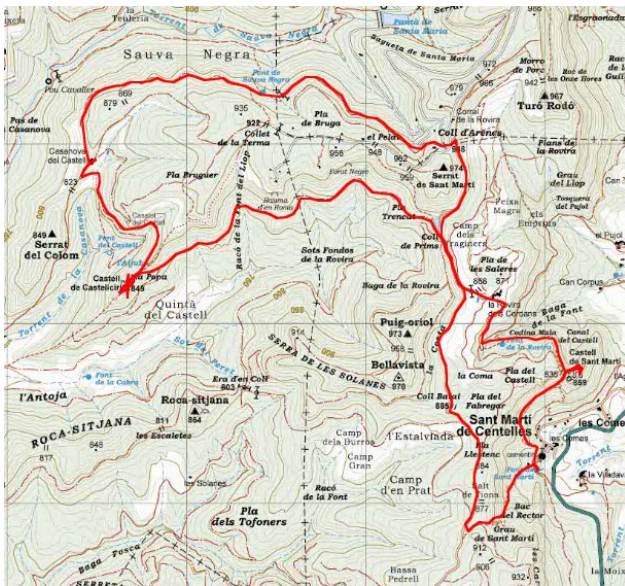
Anem per la C17 fins a Centelles i girem direcció a Sant Quirze de Safaja, a l'arribar a Sant Martí de Centelles aparcuem prop de l'església. Comencem a caminar a les vuit menys deu a una alçada de 520 m, per un corriol amb pujada forta, que ens porta al Coll de Prims i el pla de la Rovira, prop de la masia de la Rovira de Cerdans, seguim direcció a la Sauva Negra, passem per la font. Prenem un glop d'aigua i

seguim per anar a sortir a la masia abandonada, i anomenada Casa Nova del Castell, ja veiem el Castell a la llunyania. Tot està molt verd i preciós, amb flors per tot arreu, la primavera està ben entrada, ens mirem la masia amb pena pel seu estat, ja que és molt bonica, i té camps de conreu a tocar. Ja arribem al castell i ens creuem amb una colla de caminadors de Sant Cugat ens saludem i entrem al castell. Portem vuit kilòmetres, dues hores i vint minuts són les deu i deu parem a esmorzar.

Visita a les restes del castell i la capella de sant Martí de la Roca. Ens posem amb marxa, fem la volta sencera al castell i agafem un camí i ens creuem amb un grup de caminadors, ens saludem i seguim per retrobar el coll de la Rovira de Cerdans, passem per la masia, i estan treballant amb el tractor, nosaltres parem per xerrar una estoneta amb l'avi de la casa, molt simpàtic i amb ganes de fer petar la xerradeta. Deixem el camí ample per

posar-nos dins un corriol que ens porta al Castell de Centelles. A l'arribar apreciem que han netejat els exteriors i tallat algunes alzines, anem fins el mirador, unes vistes espectaculars sobre la vall del Congost. Seguim la baixada per un corriol al costat hi ha el precipici, trobem les baranes de cable per protegir-nos i un parell de graons de ferro, per arribar als cotxes.

Arribem a quarts d'una. Anem a la font per refrescar-nos i saludar a un senyor que està agafant aigua i ens explica que ve d'una mina molt antiga i que és molt bona. La sortida ha anat molt bé, tranquil·la i propera. Decidim anar a dinar a les Franqueses a casa del nét d'en Jaume Muntan. Molt ben atesos pel Guillem i tots molt simpàtics, el restaurant és bonic i modern, la clientela molt joves de vestit i corbata. Al moment de dinar s'incorpora en Joan Corbera i fem bona sobretaula.

La propera setmana anirem a la Gallina Pelada, per Peguera. Sortirem a les 7 h de Llerona.

Text i fotografies: Miquel Maymó

